

ZKUŠENOSTI S VYSÍLAČEM JETI DC-16 DUPLEX 2.4 EX

První dojem

Když mi kamarád P.P. zavolal, že pro mne má na odzkoušení „jetáckou“ novinku, tušil jsem, co to bude. Známy výrobce špičkové elektroniky firma JETI, dosud prezentovaná výrobou regulátorů, přijímačů, senzorů, modulů do vysílačů v pásmu 2,4 GHz atd. se odhodlala k nevídanému kroku: v současné záplavě modelářských vysílačů a celých souprav vyvinula moderní transmitter, který je již od prvopočátku kompatibilní se všemi přijímači Duplex a nezakrývá, že jeho zásadní předností má být **telemetrie**.

Cílem příspěvku není provést detailní technicko-technologický test zařízení. Jde spíše o uživatelský pohled na tuto novinku na trhu moderních RC souprav. S vysílačem jsme se mohli seznámit již dříve (viz příspěvek P. Pastýřka na webu Juniorklubu, v sekci Dílna a nápady, NOVÝ VYSÍLAČ firmy JETI). Nicméně jedna věc je fotografie a druhá „ohmatání“ ve vlastních rukou. Popravdě řečeno design vysílače vyvolává protichůdné postoje; jedné skupině modelářů vadí strohost a panelová jednoduchost, druhá skupina naopak jeho vizuální provedení hodnotí vysoko a argumentuje, že jde o originální a osobitý vzhled, vyjadřující „drsnou“ profesionalitu. Z mého pohledu si musíme na vnější kabát zvyknout a časem se dostaví pocity spíše příznivé, než odsuzující.

Vysílač je tzv. **pultového typu**, obdařený dvěma výraznými pákovými ovladači a „doplňný“ mnoha dalšími ovládacími prvky. Každý z nich je označen textem, nebo textovou zkratkou. Celému transmitteru vévodí velký 3,8 palce široký display, s podsvícením a rozlišením 320 x 240 pixelů. Kromě vizuálního zobrazení komunikuje s uživatelem také akusticky (přes vestavěný reproduktor nebo připojená sluchátka). Celkovým dojmem působí velmi netradičně, až stroze, s vybroušeným stylem a profesionalitou „bez zbytečných parádiček“. Všechny ovládací prvky jsou vyrobeny precizně a budí naprostou důvěru ve své funkce.

Výbava

Celkovou koncepcí se vysílač DC-16 nachází mezi **vyšší střední třídou a špičkovými vysílači** na RC trhu. Této identitě také odpovídá vybavení, se kterým se uživateli dostává do rukou. Jde mimo jiné o prostorný a funkčně laděný hliníkový přepravní kufr, ve kterém nalezneme síťový nabíječ Tx baterií a také propojovací kabel s USB konektorem pro připojení vysílače k počítači. Ostatně „příborští“ neustále rozšiřují softwarovou podporu, takže jde o kabel nejen užitečný, ale nutný pro stahování upgrade a inovaci. Doplnkovou výbavou tvoří uhlíkový pult, který je nutností při používání vysílače – nelze si představit, že bychom vysílač provozovali pouze tzv. v teplých“.

Uživatelské prostředí a programování charakteristik ovládaných modelů.

Popisovaný vysílač je mimo jiné unikátní programovým vybavením. Obecně platí, že lze uživatelsky definovat všechno, čeho je mechanicky a elektronicky schopen (propojení všeho se vším“). V zásadě můžeme pracovat jak s definicí motorových modelů, tak větroňů, tak vrtulníků.

Jak připravit vysílač ke komunikaci s naším modelem? V podstatě existují tři základní cesty. První spočívá v tom, že „cizími“ daty (daty konkrétního modelu) „nakrmíme“ vysílač. Pak to znamená, že pouze upravujeme kupř. konkrétní výchylky tak, aby odpovídaly modelu a naší představě. Jde o cestu nejjednodušší a také nejrychlejší.

Druhým způsobem je již vlastní programování charakteristik nového modelu s tím, že využijeme předem předpřipravené „typy“ modelů. Kupř. můžeme využít model motorového letadla s křídélky, ovládanými každé jedním servem. Začínáme položkou **Menu** a mnohafunkčním kloboučkovým ovladačem vybereme **Nový model** a potvrdíme. Poté zadáváme jméno modelu a vybíráme z alternativ: **Aero**, **Heli** nebo **Obecný model**. Vybereme **Aero** a postoupíme k **Základním vlastnostem**. Program se nás ptá na typ křídla našeho plošníku a nabídne nám přehled předdefinovaných funkcí (VOP, SOP, motor, křídélka). Pokud vše je podle naší představy, postoupíme k další části podmenu, které přiděluje jednotlivým zvoleným kanálům konkrétní serva v přijímači. Tím je základní programování ukončeno.

Dalším krokem je detailní nastavení jednotlivých serv a jejich charakteristik. Mimo jiné můžeme elektronicky nastavit neutrál, maximální výchylky jedním a druhým směrem, limity – a to oboustranně. Je možné upravit také průběhové charakteristiky serv (exponenciály, dvojí výchylky atd.). Posledním krokem se dostaneme zpátky do hlavního menu a můžeme již propojit vysílač s přijímačem.

Opomněl jsem napsat, že Dc-16 „umí“ přiřadit k jakémukoliv ovládacímu prvku (vypínače, potenciometry na čelním panelu) potřebnou funkci. Kupř. již zmiňované přepínání dvojích výchylek atd.

Poslední nejsložitější cestou je varianta **Obecný model**. Jí se zabývat nebudeme, protože opravdu vychází z obecné možnosti, že můžeme definovat cokoli, kamkoli a s čímkoli. To je ale záležitost na delší psaní a vymyká se cílům, které tento příspěvek má.

Celkové zhodnocení pohledem řadového uživatele

Vysílač firmy JETI Dc-16 je nejen vzhledem mimořádný a zajímavý „stroj“. Vnější vzhledem a hlavně zastoupenými funkcemi přesvědčuje, že míří opravdu hodně vysoko a má ambice být partnerem **soutěžním až špičkovým modelářům**. Pro nás – rekreační krajináře – je také vhodný, musíme však počítat s tím, že budeme pronikat do systému ovládaní funkcí s jistým empirismem a někdy metodou pokusu a omylu (tak se dělo i v mém případě, kdy jsem neměl k dispozici manuál).

Majitel by měl být tedy zručný uživatel, který si s ledašším poradí a bude kupř. schopen stahovat softwarové inovace z webu výrobce. Odměnou mu bude pocit, že má své „éro“ v v dobrých rukách a v dokonalé technické konstelaci.

Na závěr několik **polemických poznámek**, které se vynořily při seznamování s tímto vysílačem;

- při dobíjení vysílačových zdrojů z externího nabíječe (originální, přiložený k soupravě), se mi nepodařilo nabít baterie na víc než na 80 % jejich kapacity,
- ovládací kniply jsou poměrně vysoké a chybí možnost jejich zkrácení podle citu uživatele,
- všechny ovládací prvky na panelu vysílače jsou popsány technickým (pravoúhlým) písmem a přiznávám, že čitelnost u některých ovladačů je špatná,
- na bocích vysílačové skříně jsou dva páčkové ovladače s aretovanou neutrální polohou, jsou označeny „jen“ 5 a 6, Ta „pětka“ se velmi podobá písmenu „s“, které je u všech ostatních ovladačů a tak trochu mate uživatele svým tvarem.

Nicméně jde jen o některé sporné pohledy na jinak velmi zajímavou a nevšední modelářskou novinku. Na jednu otázku ale nedokážu odpovědět a ta se stále objevuje v mé mysli; nakolik kompletní vysílač přijde budoucího uživatele a v jaké době bude běžně na pultech modelářských prodejen. Podle posledních zpráv by „kufřík“ měl přijít na částku lehce nad 20 tisíci Kč.

Napsal: T.S. 12-05-31.